

## U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Jitky Zavřelové a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a JUDr. Věry Šimůnkové ve věci žalobce **T. H.**, bytem Š. K. P., zastoupeného Mgr. Miluší Pospíšilovou, advokátkou se sídlem Paprsková 1340/10, 140 00 Praha 4, proti žalovanému **Ministerstvu spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, 128 10 Praha 2, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 27. 5. 2015, č. j. Si 662/2015,

### t a k t o :

- I. **Řízení se zastavuje.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobci k rukám jeho zástupkyně Mgr. Miluše Pospíšilové na nákladech řízení částku 12.200,- Kč, a to do 15 dnů od právní moci tohoto usnesení.**

### O d ů v o d n ě n í :

Krajskému soudu v Praze byla usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2016, č. j. Nad 69/2016-35, přikázána žaloba, jíž se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti žalovaného v řízení o odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského soudu v Praze ze dne 27. 5. 2015, č. j. Si 662/2015, jímž byla odmítnuta žádost žalobce o poskytnutí informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), v části, jíž se dožadoval sdělení roku narození a obce trvalého bydliště soudce Městského soudu v Praze, Mgr. Štěpána Hnaníčka.

Žalobce podáním ze dne 2. 3. 2016 vzal žalobu zpět s odkazem na vyjádření žalovaného, které potvrzuje, že dne 11. 2. 2016 o odvolání žalobce rozhodl rozhodnutím č. j. MSP-538/2015-OT-OSV/4 (žalobci doručeným dne 22. 2. 2016). Současně žalobce požádal o přiznání náhrady nákladů řízení. K vyjádření žalovaného, který apeloval, aby soud zvážil aplikaci ustanovení § 60 odst. 7 s. ř. s. s ohledem na to, že žalobce v minulosti v obdobných řízeních prokázal značné znalosti informačního zákona a správního řádu a že tedy náklady na právní zastoupení nejsou v jeho případě důvodně vynaloženými, žalobce připomenul nálezy Ústavního soudu ze dne 19. 6. 2007, sp. zn. II. ÚS 187/06, publikovaný pod č. 99/2007 Sb. n. ÚS, v němž konstatoval, že ústavně zaručené právo na právní pomoc a s ním spojené právo na náhradu odpovídajících nákladů na právní zastoupení nelze s odkazem na nedůvodnost omezovat pro kategorie osob, které samy disponují právním vzděláním. Toto musí podle žalobce platit tím spíše pro něj, protože právní vzdělání nemá.

Dle ustanovení § 37 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl.

Dle ustanovení § 47 písm. a) s. ř. s. soud usnesením řízení zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Dle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.

Protože žalobce podáním ze dne 2. 3. 2016 vzal žalobu výslovně zpět, soud řízení o ní prvním výrokem zastavil.

Pokud jde o požadavek na náhradu nákladů řízení, z podání účastníků i obsahu předloženého spisu plyne, že důvodem zpětvzetí žaloby je pozdější chování žalovaného, neboť ten v průběhu řízení před soudem o odvolání podaném žalobcem rozhodl. V souladu s výše citovaným ustanovením § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. tedy žalobce skutečně má nárok na náhradu nákladů řízení.

Soud současně neshledal žádný důvod pro aplikaci ustanovení § 60 odst. 7 s. ř. s., neboť žalobce správně poukazuje na to, že podle obecně závazného nálezu Ústavního soudu znalost v řízení aplikovaných právních předpisů na straně žalobce není důvodem, který by odůvodňoval nepřiznání náhrady nákladů právního zastoupení, natožpak nákladů jako celku, jak žalovaný požaduje. Soud přitom neshledal ani jiný důvod hodný zvláštního zřetele, který by pro takový postup svědčil.

Přiznaná náhrada nákladů řízení ve výši 12.200,- Kč sestává v souladu s požadavkem žalobce ze soudního poplatku ve výši 2.000,- Kč a náhrady nákladů právního zastoupení představovaných odměnou za tři úkony právní služby po 3.100,- Kč podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d) a § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (převzetí a příprava zastoupení, podání žaloby a replika spojená se zpětvzetím žaloby) a ze tří režijních paušálů po 300,- Kč podle § 13 odst. 3 citované vyhlášky.

**Poučení:** Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů

vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

V Praze 21. dubna 2016

**Mgr. Jitka Zavřelová, v. r.**  
předsedkyně senátu

Za správnost: Bc. Pavlína Švejdová